č. j. 6 Azs 31/2003 - 35

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **stěžovatelky O. K.,** zastoupené Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem, se sídlem Františkánská 7, 301 00 Plzeň, a **dalšího účastníka Ministerstva vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2003, č. j. 36 Az 281/2003 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 19. 6. 2002, č. j. OAM - 2887/VL - 11 - 17 - TZ - 2002, byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Zároveň žalovaný rozhodl, že se žalobkyni neuděluje azyl podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu a že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Podáním ze dne 27. 6. 2002 u Ministerstva vnitra se žalobkyně domáhala přezkoumání shora citovaného rozhodnutí žalovaného. Toto podání, v němž žalobkyně uvedla, že se zamítavým rozhodnutím nesouhlasí a žádá jeho přezkoumání, bylo dne 5. 8. 2002 předloženo Vrchnímu soudu v Praze k projednání a rozhodnutí.

Dne 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle ustanovení § 129 odst. 2 s. ř. s. řízení o opravných prostředcích podaných přede dnem účinnosti tohoto zákona, o nichž soud nerozhodl do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí v řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona.

Ve smyslu platné právní úpravy rozhodl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 1. 7. 2003, č. j. 36 Az 281/2003 - 15, tak, že návrh žalobkyně ze dne 27. 6. 2002 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když vyšel z toho, že nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný a nelze proto v řízení pokračovat. Poukázal na to, že podání žalobkyně ze dne 27. 6. 2002 postrádá náležitosti žaloby uvedené v § 37 odst. 2 a 3 a § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. a současně se jedná o již neodstranitelný nedostatek, neboť odstraňovat vady žaloby v tomto případě již není možné s ohledem na lhůtu uvedenou v § 72 odst. 1 s. ř. s. S ohledem na uplynutí této lhůty by případné poučení soudu s výzvou k odstranění vad žaloby ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. bylo úkonem zcela nadbytečným, neboť k případně dodatečně uplatňovaným argumentům by soud již nemohl přihlížet, a to pro marné uplynutí zákonné lhůty stanovené pro rozšíření žaloby podle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Brně podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 1. 8. 2003 kasační stížnost.

Jako důvody kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., přičemž z důvodu opatrnosti pak další důvod kasační stížnosti spatřuje též v § 103 odst. 1 písm. c) a d) s. ř. s. Stěžovatelka krajskému soudu vytýká, že porušil ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., když nebyla vyzvána k odstranění vad podání a nebyla jí stanovena lhůta k takovému odstranění vad podání. Je toho názoru, že soud I. stupně porušil její právo na soudní ochranu tak, jak je upravena v článku 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Tato skutečnost je o to markantnější, že stěžovatelka podávala opravný prostředek proti rozhodnutí správního orgánu podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, kde je otázka náležitostí podání a jeho případné opravy a doplnění upravena odlišně od současné právní úpravy dle s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém uvedl, že považuje kasační stížnost za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka uplatnila stížnostní důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. c), d) a e) s. ř. s. Podle § 103 odst. 1 písm. c) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Podle § 103 odst. 1 písm. d) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 103 odst. 1 písm. e) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že v daném případě se jednalo o odmítnutí návrhu, Nejvyšší správní soud se v dalším koncentroval na otázku, zda se krajský soud napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti v uvedeném směru.

Pravomocné rozhodnutí správního orgánu přezkoumává soud v řízení podle zvláštních ustanovení o řízení zakotvených v dílu prvém hlavy druhé části třetí s. ř. s. pouze v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. je žalobce povinen tvrdit, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti a z tohoto důvodu se může domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat náležitosti vyplývající závazně z ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) - f) s. ř. s., přičemž k základním náležitostem nezbytným pro vymezení přezkumné činnosti soudu patří označení rozhodnutí žalobou napadeného, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a návrh výroku rozsudku. Ze žalobních bodů přitom musí být zřejmé důvody žalobcova přesvědčení, že napadené správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního, a toto jeho tvrzení musí být náležitě odůvodněno. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. žalobce může kdykoliv za řízení žalobní body omezit, avšak rozšířit žalobu na dosud napadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body, může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Lhůta pro podání žaloby je uvedena v ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. a její zmeškání nelze prominout (§ 71 odst. 4 s. ř. s.).

Je sice pravda, že stěžovatelka proti rozhodnutí správního orgánu nepodávala žalobu podle hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., ale opravný prostředek podle části páté hlavy třetí o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2002, nelze však souhlasit s jejím názorem, že podle tehdejší právní úpravy neměla povinnost odstraňovat vady podání. Opravný prostředek musel za použití § 249 odst. 2 o. s. ř. (§ 250 l odst. 2 o. s. ř.) kromě obecných náležitostí podání obsahovat mj. vyjádření, v jakém rozsahu se toto rozhodnutí napadá, uvedení důvodů, v čem je spatřována nezákonnost rozhodnutí správního orgánu, a jaký konečný návrh se činí. Tyto náležitosti opravný prostředek stěžovatelky neměl, přičemž v době, kdy věc napadla u Vrchního soudu v Praze, nebyla stěžovatelka vyzvána

k odstranění vad podání ve smyslu § 43 o. s. ř. Poté, kdy věc převzal Krajský soud v Brně a ve věci postupoval podle s. ř. s., již lhůta k podání opravného prostředku (nyní žaloby) uplynula a žaloba není projednatelná z důvodu nedostatku náležitostí, soud již nevyzývá žalobce k odstranění vad žaloby.

Vzhledem k tomu, že podání žalobkyně ze dne 27. 6. 2002 zcela postrádalo nejen základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ale zejména základní náležitosti žaloby vymezené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) - f) s. ř. s., Krajský soud v Brně postupoval správně, když usnesením návrh odmítl v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se Krajský soud v Brně napadeným rozhodnutím nedopustil nezákonnosti spočívající v odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Stěžovatelka důvody uplatněné podle § 103 odst. 1 písm. c) a d) s. ř. s. nijak blíže nekonkretizovala, takže Nejvyšší správní soud nemohl posoudit důvodnost těchto žalobních námitek.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a nezbytném poučení účastníků o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2004

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu